

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 123
van **ROBRECHT BOTHUYNE**
datum: 27 november 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Verandabouw - Vrijstelling medewerking architect

Het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van de handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect geeft aan dat voor werken waarvoor een omgevingsvergunning of melding nodig is, onder andere het plaatsen van een constructie met een maximumoppervlakte van 40m², kroonlijsthoogte beperkt tot 3m en nokhoogte tot 4,5m, waaronder een veranda of soortgelijke constructie verstaan wordt die bestaat uit minstens 75% glas of doorzichtig materiaal, er geen architect nodig is.

De Vlaamse federatie van verandabouwers geeft echter aan dat ze liever naar een percentage van 60% zou gaan aangezien veel veranda's worden geweigerd door de gemeentelijke ambtenaren. Tegenwoordig hebben veranda's namelijk niet overmatig veel glas meer. Meer en meer worden platte daken gebouwd, waardoor de 75%-regel niet meer van toepassing is.

Dit zorgt voor een economische derving en veel frustratie bij de bouwheren.

Hoe kijkt de minister naar de verzuchtingen van de verandabouwers en welke maatregelen kan zij nemen om hieraan tegemoet te komen? Graag opgave van timing.

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 27 november 2019

van **ROBRECHT BOTHUYNE**

Tot 2018 was het begrip veranda niet gedefinieerd in het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2003 dat de werken opsomt waarvoor de medewerking van de architect niet vereist is. Het resultaat was dat gemeenten elk een eigen invulling aan het begrip "veranda" gaven. In sommige gemeenten werden enkel volledig glazen constructies als veranda's beschouwd, in andere gemeenten werden aanbouwen die bijna volledig uit metselwerk bestonden ook als veranda aanzien. Er was dan ook een begrijpbare vraag naar meer uniformiteit.

Daarom werd het begrip "veranda" in de vorige legislatuur verfijnd met het oog op duidelijkheid in verband met de verplichte medewerking van een architect. Hierbij werd niet lichtzinnig omgegaan en werd bewust gekozen om het percentage glas vrij hoog te houden, namelijk op 75%. De reden daarvoor is te zoeken in de stabiliteitsproblematiek. Hoe meer wanden en daken uit andere materialen dan glas bestaan, hoe zwaarder ze doorgaans zijn. Dit impliceert een zwaardere fundering, die met deskundigheid moet worden uitgevoerd. Anders riskeert men differentiële zettingen tussen het bestaande hoofdgebouw en de aanbouw. Het is net om stabiliteitsproblemen zo veel mogelijk te vermijden dat de vorige Vlaamse Regering het percentage hoog heeft gehouden. Ik zie geen reden om hieraan te wijzigen.

Mijn administratie heeft wel het standpunt ingenomen dat bij de berekening van de 75% enkel moet gekeken worden naar de nieuwe wanden en de dakconstructie; de bestaande muren waar de veranda wordt tegenaan gebouwd, moeten niet worden meegerekend, net omdat die bestaande muren geen stabiliteitsproblemen veroorzaken.

Voor alle duidelijkheid wil ik nog toevoegen dat het percentage glas geen invloed heeft op de vergunbaarheid noch op de procedure (meldingsplicht of vergunningsplicht) doch enkel meespeelt in de vraag of al dan niet een beroep moet gedaan worden op de medewerking van een architect. Voor verandabouwers die klantgericht willen werken is het natuurlijk mogelijk om hierin faciliterend op te treden zodat bouwheren gemakkelijk een terzake gespecialiseerde architect kunnen vinden.